

Dagbog 17

For perioden 1. januar 2002 til
3. maj 2002.

Forord

Denne dagbog er min syttende dagbog der beskriver dagligdagen, Caspers fødselsdag, skiferie samt mit lederkursus med Carsten Mørch.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

- 2002 Planlægning af den kommende tur til Thailand**
- 2002 Skiferie i Norge**
- 2002 Caspers fødselsdag**
- 2002 Haveprojektet**
- 2002 Lederkursus med Carsten Mørch**
- 2002 Bestilling af billetter til Thailand**

Dagbog for perioden 1. januar 2002 – 3. maj 2002

Januar måned var en stille og rolig måned uden de store vilde udskejelser, men vi fik mere og mere styr på vores kommende tur til Thailand. Minna og Leo glædede sig helt vildt til at skulle møde Atcharas forældre i Bandan og se det Thailand som ikke ret mange for at se – nemlig det Thailand hvor turisme er en ny i Rusland.

Vi fik planlagt turen hvor Minna og Leo ville være der, hvilket vil sige omkring 16 dage. Atchara ringede en aften til vores venner hos Thai Air for at bede om lidt informationer, og de bad os om at beskrive hvad det gerne var vi ville se og hvilken tur vi havde planlagt.

Det blev til følgende brev:

Vi er 4 voksne og 2 børn der rejser til Thailand lørdag den 4. maj. Billetterne vender jeg senere tilbage til.

Vores medlemsnummer hos Thai Air er RK 76593 og RK 76594.

Vores "lille" udflugt i Thailand er planlagt til følgende og vil skulle kunne rumme 9 voksne og 3 børn.

Vi har planlagt en overnatning i Ban Aranyaprathet ved grænsen til Cambodia. Derfra går turen til Chanthaburi hvor næste overnatning skal foregå. Hvis du har særlige informationer som kan gavne vores ophold her, vil vi være dig meget taknemmelige.

Vores tur går derefter til Sattahip, hvor vi kunne tænke os et ophold på en af øerne, hvis det kunne lade sig gøre – 2 til 3 dage i dejlig solskin.

Efter ø opholdet kører vi videre mod Pattaya, hvor vi også ønsker en overnatning. Dagen efter går det til krokodillefarmen og derfra videre til Bangkok, hvor vi ønsker 3 overnatninger – helst i "hertet af Bangkok".

I Bangkok er planen at vi skal ud og se Det flydende marked, Rose Garden, Kongepaladset, Det kæmpe store indkøbscenter, 12 styks forretningen og ikke mindst svømmehallen / forlystelsesparken og helst en sejltur på Menam og de små "sideveje".

Har du informationer om telefonnumre, priser på hoteller i de nævnte byer eller har du bedre forslag hører vi meget gerne fra dig.

Skulle du ligeledes være i besiddelse af informationer / seværdigheder om de nævnte områder vil vi også gerne høre om disse.

Nu blev det spændende at se hvad vi ville få tilbage.

I perioden fik vi også styr på den kommende skiferie hvor Casper og jeg skulle deltage.

Skiferien 2002

Så er det igen ved at være tid til at tage nordpå. For de gamle langrendsentusiaster er det en stor glæde at kunne meddele, at turen atter går til Rauland! Mon de har bananasplit's og hotdogs med rejesalat på Kroa endnu?

Hvem er vi:

Henrik Nielsen (98 34 31 22)
Susanne Pedersen
Preben Ørsted
Kaj Heydt Jørgensen
Kasper (Heydt) Jørgensen
Peter Cederholm (98 27 29 20)
Jeppe Cederholm
Annette Pedersen
Måske 2-3 ekstra (først til mølle)

Sted:

Rauland feriecenter, "Storstoge". 10 personers hytte på 95 m² med 3 store soverum – 1 med 4 køjer og 2 med dobbeltseng og enkelt overkøje. Afstand til skicenter 300 m og til løjpeme 300 m. (Postadresse N-3864 Rauland – og vi rejser med Colorline – bookingnr. WF884L)

Udrejse: torsdag d. 14/3:

17.30, bileme pakkes i Vadum (brorholtvej 13, ved Vadum kirke)
18.30, afgang Vadum
19.30, ankomst Frederikshavn
20.30, afgang Frederikshavn (der er bestilt køjepladser til alle der ikke skal sidde i Dynekilen hele natten)

Hjemrejse: fredag d. 22/3:

11.00, afgang fra Rauland
17.00, afgang fra Kristiansand (med hurtigfærge)
19.30, ankomst Hirtshals

Vi kører i Kajs og Peters bil (stationcars). Hvis flokken udvides, så har vi også Henriks bil. Det vil være hensigtsmæssigt med skiboxe samt pigdæk, som chaufførerne selv sørger for – og lægger ud for. Bilen skal være tanket op ved ankomst til Vadum. (Kaj kører bagerst – da vi forventer at have drikkevarer nok med, og det er ikke nødvendigt med en tur sydpå:-)

Husk:

Sengelinned (ikke dyne/hovedpude)
Teminger (Peter & Annette)
Kort (Peter & Annette)
Papir, Blyanter
Gettoblaster (Henrik)
Sygesikringsbevis
Viskestykker
CD'ere
Spil (der ikke fylder alt for meget)
Balut (Peter)

Indkøb:

Susanne og Henrik foretager fællesindkøb torsdag. Vi handler kun det aller mest nødvendige, da der jo er åbent fredag i Norge. Hvis der er nogle der har nogle rammer øl for meget, så sig lige til.

Madplan:

Fredag: Hamburgerryg
Lørdag: Oksesteg
Søndag: Kajs Thai-frikadeller (er det ok Kaj?)
Mandag: Lasagne (Peter)
Tirsdag: Fisk
Onsdag: Gullashsuppe (Annette)
Torsdag: Hvad huset formår

De, der laver mad, køber selv ind og husker beløbene.
Arbejdsfordelingen laver vi på turen.

Budget – så godt som vi nu har kunne regne det ud:

	6 voksne + 2 børn	8 voksne + 2 børn
Hytteleje	8680	8680
Ekstra bil	630	1260
Kahytter	800	1000
Hurtigfærgetillæg	430	645
Benzin	1400	2000
Pigdæk	1000	1500
Skibox (2 stk)	1000	1000
Total	13940	16085
Pr. person	1740	1610

Mad	2100	2700
Øl og vin	1500	2100
Total	3600	4800
Pr. person	600	600

Sprit er ikke medregnet !!!

Børn er ikke medregnet i mad- og drikke regnskabet, til gengæld betaler de fuld pris for resten
Liftkort: 0-7 år gratis, 6 dage: 704 Nkr (der er rabat i denne uge – normalpris 880)

Betaling:

Da vi har en regning der skal betales ganske snart, bedes du indbetale 2.000 i a'conto pr. person d. 1. februar 2002 på konto :
Reg. 9278 konto: 2350161204 – eller send en check til Henrik Nielsen, Lannerparken 86, 9200 Aalborg SV.

Kaj – du skal kun sende et a'contobeløb på 2.500 for dig og Kasper, da du kommer til at lægge ud for pigdæk og skibox eller bøjler.

Spørgsmål og gode ide'er

Så fortæl det til nogen – fx os.

Glade skiferiehilsner

Peter, Henrik og Annette

I månederne januar / februar fik vi masser af sne, hvilket var til stor glæde for Casper og Jesper, men til stor irritation for mig. Jeg blev nødt til at aflyse en del møder / besøg, som jeg så blev nødt til at samle op på senere.

Efterhånden nærmede vi os Caspers fødselsdag, som vi igen havde valgt at holde den 28. februar, men denne gang syntes jeg at der skulle ske noget andet end det sædvanlige. Men hvad?

I første omgang arrangerede jeg en tur til svømmehallen i Ikast, men på grund af åbningstiderne blev vi nødt til at aflyse dette. I stedet for valgte vi HoppeLoppeLand i Herning. Vi inviterede alle i Troldehytten til at deltage, hvilket de glædede sig meget til. Vi skulle i alt blive 3 pædagoger, 8 børn samt mig selv.

Jeg tog Jesper med da jeg tænkte at det også var noget for ham og vi havde alle en forrygende dag hvor der virkelig blev gået til den. Omkring kl. 12.00 var der frokost hvor jeg havde bestilt pommes frites, pølser og sodavand til hele flokken, og hvor Casper blev helt vidt begavet.

Efter frokost var der igen tid til leg i et par timer. Omkring kl. 15.00 kørte vi hjemad, hvor jeg havde 2 meget meget trætte drenge siddende. Jesper var så træt at han sov inden vi havde forladt parkeringspladsen.

Om aftenen havde vi besøg af Ester og Poul Erik, hvor Casper igen fik masser af gaver.

Fredag morgen skulle jeg til øjenlæge i Skjern og det var noget af en oplevelse. Mit syn var ikke som det skulle være og mine briller passede heller ikke. Men han var i tvivl og ville gerne dryppe mine øjne, hvorefter jeg skulle vente i ½ time. Som jeg sad i venteværelset og læste i et af ugebladene fik jeg sværere og sværere ved at læse. Jeg måtte have bladet længere og længere fra mig.

Og ganske rigtigt – brillerne havde alt for lidt styrke. De lå på ½ og testen viste at jeg skulle op på 1,25 – men springet var så stort at han ville være helt sikker og jeg fik en ny tid.

På vej hjem havde jeg fået at vide at jeg skulle bære solbriller, da pupillerne ikke ville trække sig sammen på grund af væsken jeg havde fået i øjnene. Derhjemme måtte jeg opgive alt som var tæt på – jeg kunne simpelthen ikke se noget. Mit møde i BYG Data aflyste jeg og kunne nu kun afvente at synet vente tilbage til normale tilstande.

Senere på formiddagen var jeg med Casper til tandlæge. Han havde fået nogle grimme sorte belægninger på mange af tænderne – uden at det dermed betød at de var rådne. Tandlægen sagde at det kunne skyldes et krydderi vi brugte, og det kunne der måske nok være noget om.

Efter lidt pudsning var tænderne fine hvide igen.

Lørdag omkring middag fik vi besøg af mor og far, som blev til om søndagen, og vi havde en hyggelig weekend med masser af god mad.

I den kommende weekend d. 8 – 9 marts skulle der være fest i BYG Data og som skulle holdes i Horsens. Der skulle selvfølgelig også være masser af seriøse indslag – men kl. 19.00 fredag aften var det seriøse et overstået kapitel for den dag.

Jeg havde til gengæld valgt ikke at deltage i festlighederne og kørte hjem for natten, for igen at køre til Horsens lørdag morgen.

Jeg begrundede mit fravær med familiære hensynstagen, hvilket ikke var hele sandheden. Som så mange gange før ønskede jeg ikke at deltage og stå model til 3 af pigernes slagtemetoder, når først, de havde fået lidt indenbords.

Atchara havde svært ved at forstå hvorfor jeg ikke ønskede at deltage og have en sjov aften med resten.

I den kommende uge havde Atchara og jeg utrolig travlt med at finde de "rigtige flybilletter" til den "rigtige pris".

Jeg havde gang i DSB og Atchara havde gang i Thai Air.

Jeg syntes jeg havde fundet de "rigtige billetter" hos DSB, men omkring middag ringede Atchara til mig og forklarede at hun havde fået et kanon tilbud fra Thai Air og at vi skulle "slå til" hurtigst muligt.

Vi var kommet helt ned i den nette pris af 4.850,- kr. inkl. afgifter og tilslutningsbillet fra Karup.

Onsdag den 10. april havde vi inviteret Minna og Leo til spising og hvor vi skulle prøve at få noget af det sidste på plads. Samtidig ville vi gerne forberede dem lidt til hvad det var de gik ind til, så vi viste dem lidt videofilm fra vores sidste tur vi havde.

Skiferie i perioden 14. marts – 22. marts 2002

Torsdag morgen / formiddag var en hektisk start på skiferien. Jeg skulle have ordnet mit pas med hensyn til Caspers rigtige navn, have pigdæk på samt have pakket bilen og være klar til afgang fra Sdr. Felding til frokost – og det lykkedes.

Kl. 12.30 kørte Casper og jeg af sted mod Aalborg, hvor jeg startede med at hente lidt valuta i banken – fik tanket bilen og endelig ankom hos Annette og Peter. Undervejs fik jeg pr. mobiltelefon ordnet lønforhandlingen med Minna, og vi var som altid hurtig færdige med det. Lønstigningen skulle ligge et sted mellem 1000,- og 1500,- kr. pr. måned.

Vi fik pakket bilerne og kl. 18.30 gik turen mod Frederikshavn. Sammen med Casper og jeg skulle Sild køre med os.

Kl. 20.30 sejlede vi mod Larvik hvor vi havde bestilt kahytter for natten. Casper, Jeppe, Peter og jeg lå i samme kahyt. Vi havde en dejlig rolig overfart.

Da vi ankom til Larvik byttede vi Sild ud med Annette, da det nok tog sig bedre ud igennem tolden – for tolderne havde vi ikke ligefrem lyst til at skulle gennemse vores biler. Vi havde "lidt" for mange øl med.

Vi kom fin igennem tolden og turen gik direkte mod Rauland. Kort tid efter Larvik byttede Annette og Sild igen.

Lige før frokost ankom vi til Rauland og turen derop var gået perfekt, vejret var helt i top og vi sydede af feriestemning – lige indtil vi fik meddelelsen om at vores hytte var dobbeltbooket og at vi skulle have en anden hytte til om søndagen, hvor vi blev nødt til at skulle flytte til den hytte om vi skulle have haft fra starten. Dobbeltbookingen var blevet meddelt Color Line, men de havde ikke gjort noget.

Vi kunne nu vælge mellem 2 hytter og vi valgte selvfølgelig den hytte som lå nærmest liften – men dermed var vi ikke færdige med Color Line.

Vi kørte op til hytten, fik pakket ud, fik frokost og lod stilheden falde ned over os. Hytten var ikke så ringe endda og så lå den lige ud for liften. Den ville vi gerne beholde resten af ugen, hvilket indtil videre jo ikke kunne lade sig gøre.

Jeg startede eftermiddagen med at få lejet ski og støvler til Casper som også samtidig fik et liftkort.

Jeg valgte også at Casper skulle på skiskole eller rettere sagt skulle have en privat skiinstruktør. Casper og Jeppe gik sammen om denne skiinstruktør og dermed faldt prisen for dem en anelse.

Vi skulle betale 200,- kr. pr. barn pr. time.

Første ski undervisning skulle være lørdag morgen kl. 10.00.

Eftermiddagen gik med at vi pjattede lidt rundt med børnene som havde travlt med at finde balancen på de kære ski – det gav nogle styrt, men de var hurtigt oppe igen. De skulle nok komme efter det, det var vi slet ikke i tvivl om.

Om aftenen blev drengene puttet omkring kl. 19.30 da de var fuldstændige udmattede og vi andre havde en hyggelig aften.

Lørdag morgen startede selvfølgelig med et godt morgenbord med alt hvad dertil hører, og da vi var kommet i ski tøjet gik det op til stoleliftene, hvor jeg fik købt et liftkort til 705,- kr. Dermed var det også på plads.

Kl. 10.05 ankom skiinstruktøren Stig og fik en lille snak med drengene hvorefter de var klar til det helt store.

Stig ville helst at vi kørte uden for synsvidde, hvilket passede Peter og jeg ganske fortræffeligt. Så kunne vi da få en tur til toppen og prøve at mærke "suset".

Kl. 10.45 stod vi igen klar til at modtage dem og var meget spændte på hvor meget de havde lært, og de havde virkelig lært meget på de 45 minutter. Nu skulle der kun øvelse til, men vi besluttede at de dagen efter skulle have en time mere med Stig. Vi fik en tid kl. 10.00 igen.

Nu havde de fået lært at holde balancen på skiene og at køre i slæbeliften, hvor Peter og jeg fortsatte resten af formiddagen sammen med drengene.

Omkring kl. 12.00 kørte vi hjem til hytten for at få noget at spise og for at drengene kunne få sig et hvil. Det så ud til at være tiltrængt.

Efter en dejlig frokost – et par øl, og drengene puttet, skulle Peter og jeg ud og køre stærk. Nu havde vi 1½ time for os selv. Vi nød det i fulde drag.

Fra kl. 15.00 fortsatte vi sammen med drengene indtil kl. 17.00 hvor de igen brændte en utrolig masse energi af.

Vi kunne efter dagens skiløb konstatere at de manglede at lære at bremse, hvilket vi ville bede Stig om at lære dem dagen efter. Peter og jeg var ikke trygge ved deres høje fart.

Efter dagens skiløb var de afterskiing ude foran hytten i fuld påklædning, for det var stadig hundekoldt.

Her sad vi så og nød et par kolde og fik snakket om dagens oplevelser og hvor dejligt vi i grunden havde det.

Efter middagen ringede Atchara og var helt ude af den. Jesper havde ondt i ørerne og der var begyndt at komme væske ud af dem.

Jeg bad hende om at gå over til Ester for at få hjælp til at kontakte vagtlægen.

Men Ester beroligede hende og forklarede, når først det væskede kunne vagtlægen ikke gøre mere og så skulle det nok roligt fortage sig, hvilket hun havde ret i, for efter en times tid faldt Jesper helt ned igen og faldt i søvn.

Dermed kunne også jeg falde til ro igen.

Søndag kl. 10.00 skulle drengene på den igen og vi forklarede Stig hvad vi dagen i forvejen havde oplevet med dem.

Han tog dem med og Peter og jeg tog en tur til toppen. Nu havde vi 3 kvarterer til at få stået noget ski.

Da vi senere kom ned igen, var der virkelig sket noget med drengenes skiløb – bortset fra at farten stadigvæk var der, men nu faldt de ikke så meget mere, og virkede mere sikre.

Men på trods af dette besluttede vi at de skulle have en time mere sammen med Stig, hvilket blev bestemt til mandag kl. 10.00.

Da vi senere kom hjem til frokost var der hængt en seddel op på døren. Det var fra receptionen, som ville meddele os at vi kunne blive boende i hytten, og dermed ikke skulle flytte sidst på eftermiddagen. En kanon meddelelse som glædede alle.

Eftermiddagen lignede lørdagen.

Efter mandagens ski undervisning var drengene klar til det helt store. Jeg tog Casper med til toppen, hvor han havde en uforglemmelig oplevelse – bare alene turen derop, var lidt af en oplevelse.

Jeg var meget spændt på nedfarten, for Stig havde sagt at vi roligt kunne tage dem med op, og at de nok skulle bremse, hvis der var behov for det, men da de var frygtløse, var det farten der tændte dem.

På et tidspunkt på vej ned, måtte jeg samle knoglerne og bare følge efter Casper. Han havde en forrygende fart på og var på vej til at køre fra mig, men jeg indhentede ham og vi fortsatte sammen til bunden.

Efterfølgende blev det til lidt flere ture til toppen, men det var ikke det der tændte ham. Han ville hellere køre på den nederste del, hvor han kunne tage slæbeliften og sådan blev det.

Mandag og tirsdag havde vi knap så godt et vejr. Den ene dag havde vi kraftig tøvejr, hvilket gjorde sneen tung og farlig for benene, men vi klarede den, og den anden dag var der meget tåget.

Om mandagen fik Casper og jeg lavet 2 gevaldige snemænd, da Casper var træt og sneen for tung, og så var der tid til at lege i stedet for.

Onsdag var en pragtfuld dag med høj solskin og lidt frostvejr.

Sidst på eftermiddagen fik jeg den idé at det kunne være sjovt at få en køretur i pistemaskinen, nu specielt da den holdt lige udenfor vores hytte.

Jeg spændede ud til manden med en dåseøl og spurgte om vi kunne få en tur med op, og det kunne vi nemt. Vi skulle bare hoppe ind.

Vi kunne lige nøjagtig være der, Casper, Jeppe, Peter og jeg og havde en kanon oplevelse, hvor han kørte en ekstra tur med os.

Senere på eftermiddagen stod den på kælkning, hvor vi igen hyggede os og ikke mindst drengene.

Efterhånden begyndte hjemveen at melde sig, jeg havde fået ski nok nu, og forholdet mellem Casper og Jeppe begyndte at blive noget anspændt.

Jeppe skulle konstant have det sidste ord og var i hvert fald ikke vandt til at man nogen gange skal indordne sig.

Torsdag over middag skulle så være afslutningen for mit vedkommende, hvor Peter ville med mig.

Nu skulle det være. Vejret var kanon godt – sneen helt i top – og der var ikke ret mange mennesker på pisten. Vi skulle ud og køre ræs.

Vi tog selvfølgelig helt til toppen hvor Peter spurgte om vi "bare skulle mødes ved liften igen" og dermed var der taget hul på nedturen, som foregik i et hæsblæsende tempo. Det tog ca. 10 min. at komme op med liften, men kun omkring 1½ min. at komme ned, så det gav nogle ture i liften inden vi igen skulle være hjemme ved de andre. Men nu havde vi fået stillet "sulten".

Fredag morgen omkring kl. 10.00 begyndte hjemturen hvor turen først gik mod Kristiansand.

Turen derned var en flot oplevelse hvor vi kørte meget bjergkørsel, men ellers tog den stille og roligt. Turen derned varede ca. 5 timer.

Velankommen til Kristiansand havde vi et lille ophold inden vi kunne køre ombord på hurtigfærgen. Turen til Hirtshals tog kun 2½ time, hvorefter vi kørte ned til Annette og Peter, fik læsset det af som ikke tilhørte os, og straks fortsatte sydoover.

Omkring kl. 23.00 ankom vi hjemme i Sdr. Felding godt trætte, men med en god ferie bag os.

Skiferien havde for vores vedkommende følgende udgifter:

Acontobeløb	2500,-
Pigdæk	700,-
Øl	720,-
Diesel	200,-
Liftkort	705,-
Ski og støvler	350,-
Skiinstruktør	600,-
Atcharas frikadeller	60,-
Afregning	350,-
I alt	6185,-

Så alt i alt havde det også været en billig ferie.

I den kommende uge fik jeg skrevet et anbefalet brev til Color Line.

Sdr. Felding, den 26 marts 2002

Color Line A/S
Att.: Lars Petersen
Postboks 30
9850 Hirtshals

Anbefalet

Vedr. Bookingnr.: WF884L turkode 6328

Vi er en gruppe på ca. 20 personer der på forskellige tidspunkter, hvert eneste år de sidste 15 år har rejst med Color Line til Norge og hvor vi har været yderst tilfredse. Vi har fået hvad vi har betalt for.

Men nu ser det ud til at Color Line graver deres egen grav. Denne gang var vi 5 voksne + 2 børn der den 14 marts 2002 drog til Norge – forventningsfulde og i feriemode – lige indtil vi ankom Rauland Feriecenter, hvor det viste sig at vores hytte "Storstoge Type E" var dobbeltbooket og dermed ikke disponibel for os før om søndagen sidst på dagen.

Vi kunne i stedet for vælge mellem 2 andre mindre hytter, og vi valgte noget i retningen af "Rauland Højfjellshytter type B"

Efter noget utilfredshed over dette, hvilket jeg også meddelte dig telefonisk den 15 marts 2002, blev det arrangeret således at vi ikke behøvede at flytte om søndagen, hvilket selvfølgelig var en fin service.

Og her opstår så et økonomisk mellemværende mellem os og Color Line A/S, da vi har betalt for noget vi ikke har fået. Differencen mellem de 2 hytter ligger på ca. 1.200,- kr. som vi beder dig indsætte på kontonr.: 7459-101019-9 i Nørresundby Bank.

Når vi nu er ved det økonomiske, har Color Line A/S imod deres egen brochure materiale, pålagt os en ekstra udgift vedr. hjemfarten på ca. 350,- kr., for overfart med "Silvia Ana". I jeres materiale står der at der er valgfri hjemfart uden at nævne noget om ekstra tillæg. Ekstra udgiften bedes ligeledes indsat på kontonr.: 7459-101019-9 i Nørresundby Bank.

Når vi ser bort fra ovenstående havde vi ellers en dejlig ferie i Rauland.

Nu blev det spændende at se om det ville give noget.

Straks om lørdagen gik jeg i gang med græsplænen. Jeg havde besluttet mig for at den skulle lægges om, og nu hvor vi skulle til Thailand i maj måned, ville det passe fint at den kunne "klare sig selv".

Jeg startede med at fræse hele græsplænen 2 gange, så jeg virkelig kunne få gjort jorden løs og græsset nemmere at rive af. Fræseren havde jeg lånt hos Bent.

Efter fræsningen var det tid til at rive det hele af, hvilket nok var det hårdeste under hele forløbet. Der var uhyggelig meget græs – men jeg klarede det.

Nu så det efterhånden rigtig godt ud og det var fristende at stoppe her, men nej – det var ikke godt nok.

Jeg tog fræseren, og det hele gentog sig en gang mere, men nu var det blevet lettere at have med at gøre.

For at fuldende værket gentog jeg ovennævnte endnu en gang for at det ikke var løgn og dermed var "marken" ved at være klar til såning.

Men inden det skulle ske, ville jeg have fjernet det gamle blommetræ eller rettere sagt, stammen.

Da også dette var overstået gjorde jeg "marken" klar ved at rive den af en sidste gang, hvorefter jeg gjorde stykket plan med en palle og sidst men ikke mindst havde jeg lånt en tromle hos Bent, hvorfor den også fik en tur af denne.

Det sidste der nu manglede var selve såningen, hvilket også blev klaret og en allersidste gang rivning. Nu kunne jeg kun vente på at græsset skulle komme op.

Ugen efter påske fik vi vores første vaccination, som vi skulle have i forbindelse med rejsen til Thailand.

Vi skulle alle 4 have en sprøjte mod japansk hjernehindebetændelse. Jeg stod for først, for at berolige de andre, ikke mindst Casper og Atchara.

Den værste var såmænd Atchara, hun nærmest skreg, men fik det selvfølgelig også overstået.

Torsdag den 4. april var jeg igen hos øjenlægen for at få foretaget et sidste check, hvilket mundede ud i at jeg skulle have nye briller. Styrken i de gamle briller var for lave. Jeg skulle op på 1,0.

Om eftermiddagen fik jeg bestilt de nye briller til den nette sum af 3.800,-

Mandag morgen skulle Minna og jeg en tur til Bornholm for at afholde brugermøde samt give bornholmerne en status omkring BYG Data. Om eftermiddagen skulle jeg afholde et kursus i rapportgeneratoren, hvilket betød at vi ville komme sent hjem.

Dagen forløb som planlagt uden problemer, og vi ankom til Karup omkring kl. 23.15 godt trætte.

Om torsdagen skulle vi alle 4 have den sidste sprøjte, hvilket var hurtigt overstået, og dermed var vi klar til turen. Nu skulle vi "bare" have betalt regningen til lægen, som lød på 2.520,- kr.

Lederkursus med Carsten Mørch

Torsdag aften den 18. april kørte jeg kl. 20.30 af sted mod Fredericia, hvor jeg skulle møde kl. 22.00 præcis.

Jeg havde forinden fået et brev hvori der stod hvad jeg skulle medbringe, men ellers ingenting. Vi vidste ikke hvor vi skulle opholde os eller hvad der skulle ske. Dette var en del af kurset.

Nu blev det spændende at se hvor mange der skulle deltage og hvem det var. Vi var i alt 15 personer – 5 damer og 10 mænd.

Kl. 22.00 blev vi afhentet i bus og alle var spændte på hvor turen skulle gå hen. Det eneste vi fik at vide, var at vi skulle sydpå.

Ved Kolding drejede han fra ind mod Kolding og ned mod havnen og alle fulgte spændte med hvor han kørte. Grundet vejarbejde blev det til lidt køren rundt i Kolding hvilket forvirrede os gevaldigt.

Men langt om længe kunne vi begynde at ane hvor vi skulle hen. Vi kørte mod Sdr. Stenderup og ganske rigtigt. Vi skulle være i det kæmpe store skovområde ud til Lillebælt, og startede med at køre ud til Naturskovhytten, hvor vi blev budt velkommen af Ebbe, instruktøren fra Carsten Mørch kurser. Med ham var Ole også fra Carsten Mørch samt Carsten fra SFF.

Vi startede inde i undervisningslokalet hvor vi blev budt på kaffe samtidig med at præsentationsrunden kunne begynde. De forklarede selvfølgelig først hvem de var, og derefter var det vores tur.

Det viste sig at der var aktive ledere, andre der var på vej ind i et lederjob og nogle som bare gerne ville lære noget omkring ledelse.

Efter denne runde fik vi lidt teori omkring ledelse. Klokken var nu hen omkring kl. 23.00 og nu skulle vi til at være aktive, men forinden skulle vi lige aflevere ure, mobiltelefoner samt vores tegnebøger. Det ville vi ikke få brug for de næste par dage.

Derefter blev vi delt op i 4 grupper. Jeg kom i en gruppe hvor vi kun var 3 personer – 1 pige og 2 mænd (Pernille og Søren).

Søren skulle have det første lederjob, og gik med de 3 andre ledere samt instruktøreren udenfor for at blive informeret om den kommende opgave. Vi andre sad tilbage og var meget spændte.

Efter et stykke tid kom Søren tilbage og forklarede os hvad der nu skulle ske. Vi skulle først finde det tøj frem, som vi ville bære på de næste par dage og derefter iklæde os det tøj vi ville gå rundt med. Nu var det med at være rationel og kun tænke på hvad der ville være nødvendigt at have med, hvis man skulle gå hen og blive våd.

Da dette var overstået gik vi udenfor, hvor det nu var bælghamrende mørkt, og fik pakket vores rygsække med at det udstyr han havde fundet frem til os. Og nu blev vi underlagt et tidspres.

Og det var ikke nogen nem opgave at få pakket rygsækken, bl.a. fordi det var mørkt, og vi var kun udstyret med en lille lommelygte hver.

Af udstyr kan nævnes: Rygsæk, sovepose, underlag, regnslag, karabinhage, lommelygte, krus, et lille tov og selvfølgelig vores personlige ting, som vi nu havde valgt at tage med. Derforuden skulle vi have fordelt noget fællesudstyr: Kogegrej, petroleum, pressending, samt 2 kæmpe store bundter tov.

Jeg tog det ene bundt tov, som vejede omkring 7-8 kg, og dermed kom min rygsæk op omkring 15-20 kg, men oppe på ryggen følte dette ikke tungt. For at det ikke var løgn, blev jeg også udstyret med lederens lille maves taske, som vi ville få brug for på den kommende opgave.

Da alle var klar, gik alle minus "lederne" hen til en noget mindre bus og vi kørte af sted – uvidende om hvad der skulle ske.

Efter nogen tid blev første gruppe sat af og udenfor bussen fik de en briefing om hvad der skulle ske, Vi andre anede stadig ikke hvad der skulle ske.

Som rosinen i pølseenden blev Pernille og jeg sat af et sted hvor vi ikke helt havde styr på hvor vi var, men vi blev udstyret med en radio, og nu var det så "lederen" der skulle få os "hjem" igen, ved hjælp af oplysninger som vi kunne give ham.

Vi troede i første omgang at vi skulle tilbage til hytten, men nej, de var også blevet flyttet til en ny "base".

Vi fik kontakt med Søren, vores leder, men fik ingen hjælp, andet end at vi bare skulle blive stående, indtil han havde fundet ud af noget. Sådan gik de første 5 minutter, hvorefter jeg sagde "Nu går vi – vi tager chancen og bruger vores sunde fornuft", og den var Pernille helt med på.

Efter at have gået omkring et par kilometer og vi stadig ingen hjælp havde fået, og kunne høre at gruppe 1 og 2 fik masser af hjælp var vores tålmodighed ved at slippe op. Pernille fortalte Søren at nu skulle han tage sig sammen og lytte efter hvad vi gav af informationer til ham, hvilket nok var hans største problem, at han overhovedet ikke lyttede til de informationer han fik.

På et tidspunkt fandt vi vejen op til hytten og om ikke andet så kunne vi da gå op til den, og så finde den nye base ud fra dette udgangspunkt. Men så langt kom det ikke. Søren var ved at pejle sig ind på hvor vi var, og på et tidspunkt fandt vi basen – godt varme. Men dermed var opgaven ikke tilendebragt.

De 4 grupper kort, som var blevet udleveret, skulle tilsammen danne rammen om en skat et eller andet sted i skoven. Vi blev i gruppen enige om at Pernille og jeg ligeså godt kunne gå med det samme – der var heldigvis ikke så langt og vi fandt den meget hurtigt. Det var 2 poser småkager.

Efter lidt radio fis med de andre kunne vi vende næsen tilbage til basen, hvor alle var spændte på hvad der nu skulle ske.

Der skulle såmænd ikke ske andet end at vi nu måtte trække os ind i skoven og få sovet lidt. 2 af de andre grupper begyndte at bygge biuvak medens vi i gruppen blev enige om bare at slå pressendingen ud og så ligge på den. Vejret var fint og vi troede ikke på at der skulle komme regn.

Vi lagde os ind under et stort grantræ – fandt liggeunderlag og sovepose frem, af med tøj og godnat. Men hvad var klokken?

I løbet af "natten" havde jeg været vågen en del gange, og pludselig begyndte der så småt at komme gang i "lejren", men igen det store spørgsmål "Hvad var klokken?" Ingen vidste det, men vi var ved at være klar til nye opgaver. Og pludselig stod instruktørerne der igen, men kun for en kort stund. De kom for at aflevere lidt "morgenmad" til os og kørte straks igen.

Det var som at smide en kødklump ind til en flok sultne løver, og der blev gået til den, og jeg tror at alle blev godt mætte i rugbrød uden smør men med enten spegepølse eller ost, hvilket skulle vise sig at være menuen resten af dagen indtil aften.

Efter ca. ½ time ankom instruktørerne igen.

Inden vi skulle have den næste opgave, skulle vi lave tilbagemeldinger på foregående opgave. Vi fik udleveret 1 skema med 5 spørgsmål i kategorien:

Synlighed

Udviser initiativ. Er igangværende og har gennemslagskraft. Når de mål der er sat.

Arbejde

Gennemtænkt, velovervejet og systematisk opgaveløsning. Energisk. Anvender de ressourcer der er i gruppen.

Socialt

Hjælpsom og imødekommende. En god lytter. Skaber positive vibrationer i gruppen. Har en god evne til at videreformidle informationer.

Kreativitet

Skabende og idérig i sine forslag til opgaveløsning. Åben for idéer og villig til at tage en risiko.

Affekt

Lader sig IKKE påvirke følelsesmæssigt af sine omgivelser. Trækker sig IKKE tilbage og lader andre overtage styringen.

hvor vi først skulle bedømme "lederens præstation" fra 1-9 og efterfølgende begrunde vores valg.

Når dette så var sket skulle vi i gruppen face to face fortælle "lederen" vores bedømmelse, og det var barskt.

Efter denne tilbagemelding skulle vi alle samles i en halvmåne, hvor "lederen" skulle fortælle om sin tilbagemelding og om vedkommende havde lært noget.

Vi var nu klar til den næste opgave og igen skulle der findes 4 nye "ledere", men vi skulle bevare selve gruppesammensætningen. Denne gang blev det Pernille som skulle være "leder".

Efter en kort briefing til "lederen" fik vi udstukket opgaven.

Opgaven gik ud på følgende:

Gå i retningen 60°. Foretage på turen 2 drej på mindst 45° - 90° og turens længde skal være min. 1200 meter. Placer medbragte snor.

Beskriv ruten så en anden gruppe kan finde snoren ud fra beskrivelsen.

En forholdsvis nem opgave, hvor vores endemål blev nede ved stranden ud til Lillebælt. Lige nøjagtig ud for de 1200 meter som vi havde skridtet af, stod der en pæl ca. 3 meter ude i vandet, og vi tænkte alle 3 på det samme. Her skulle snoren bindes fast, men hvem skulle gøre det.

Her var heller ingen slinger i valsen. Det ville vi alle 3 gøre, hvilket selvfølgelig ikke var nødvendig. Vi trak lod og Pernille tabte. Hun smed bukserne hoppede i og fik bundet snoren fast.

Ude omkring pælen var vandet ca. 1 meter dybt og hundekoldt.

Vi var utrolig tilfredse med denne opgave og havde en dejlig tilbagetur, hvor vi fik rettet lidt på beskrivelsen.

Da vi kom tilbage var vi gruppe nr. 2 der kom ind til basen igen.

Langt tid efter ankom gruppe 3 og 4 og efter at de havde fået renskrevet opgaven, var det tid til at få fordelt opgaverne imellem grupperne og så bare ellers derudaf.

Vores opgave var meget nem og vi vidste straks hvor snoren var, men valgte at følge hele ruten. Ruten var ikke de 1200 meter som var et krav, men noget mindre. Vi skød på at den var ca. 700 meter.

Vi var den første gruppe der kom i mål.

Da gruppen, som havde fået vores opgave kom tilbage var vi meget spændte på at høre deres reaktion og de mente at vi havde været "onde". En af pigerne på holdet havde sagt at den skulle hun nok klare og havde smøget bukserne op, men pludselig var vandet blevet dybt og hun havde total våde bukser. Men hun var heldig at have et ekstra par med i rygsækken.

Da alle grupper var ankommet – der var lavet tilbagemeldinger til "lederen", var vi klar til endnu en opgave.

Som det første blev der udpeget 3 nye "ledere" som straks gik i gang med instruktionen sammen med instruktøren. Medens dette stod på fordelte den anden instruktør os i 3 grupper, og nu var det ikke længere tilfældig hvor vi blev placeret. Jeg tror de ønskede nogle grupper, hvor der kunne opstå "konflikter".

Det var en lidt mere krævende opgave, så instruktionen tog en del længere tid end hidtil, men langt om længe var opgaven forstået og vi kunne blive briefet om hvad der skulle ske.

Vi skulle i hver gruppe indsamle 6 rafter på tykkelse med en dame arm og en længde på mindst 2,10 m og så lige som overhovedet muligt. Samtidig skulle vi bevæge os ned til stranden. Nede på stranden skulle vi måle de 6 rafter op til nøjagtig 2,10 m, og derefter afvente.

Nede på stranden ville instruktøren derefter hos en af grupperne fjerne den ringeste rafte, hvilket vil sige at en af grupperne kun ville have 5 rafter tilbage.

De 3 grupper skulle tilsammen bygge en pyramide, men på den måde at hver gruppe skulle bygge et delelement. Til dette formål fik vi en prototype stillet til rådighed, hvilket betød at vi skulle overholde størrelsesforholdene. Opgaven imellem grupperne var for de 3 "ledere" at blive enige om størrelsesforholdene.

Vi skulle bruge så meget som overhovedet muligt fra de 17 rafter i alt.

Vi gik straks i gang med den matematiske udregning og efter ca. 10 minutter havde Peter og jeg de "rigtige mål" på plads. Vi ville få en rafte i overskud, hvilket de 2 andre grupper ikke kunne acceptere, men efter 2 gange samråd, lederne imellem, måtte de erkende at det ikke kunne lykkes på andre måder.

De 2 andre grupper havde selvfølgelig også regnet på opgaven, men deres mål var, når de blev efterregnet, total urealistiske.

Da gruppelederne var blevet enige, kunne vi gå i gang med at save ud i de rigtige mål og få fordelt rafterne. Derefter gik vi i gang med selveste bygningen som foregik med reb og langt om længe blev vi da også færdige og de 3 grupper kunne sætte hver deres delpyramide sammen.

Da denne opgave var løst, skulle vi etablere en "negerlandsby", hvilket vil sige at de 3 grupper, hver især skulle bygge en "hytte", liggende i en halvmåne.

Alle grupper havde megen morskab ved denne opgave, og havde forholdsvis hurtigt stablet en "Onkel Toms hytte" sammen, hvor vi kunne overnatte, hvis vi da fik lov til dette.

Opgaven var løst og vi kunne påbegynde den samlede tilbagemelding til "lederen".

Efterhånden var trætheden ved at melde sig hos os, hvilket kunne mærkes på tilbagemeldingen. Vi var ikke så ivrige længere.

Men hvad var klokken efterhånden? og hvad med mad? Til disse 2 spørgsmål var der ingen svar.

Vi skød på at klokken var omkring kl. 18.00.

Efter at tilbagemeldinger var overstået skulle vi alle samles igen. Der skulle bl.a. udvælges nye "ledere".

Jeg havde for længst gået og regnet på antallet af "ledere" indtil nu.

Vi var 15 personer og indtil nu havde 11 af dem været i "ilden", hvilket ville passe med at der til den sidste opgave skulle udvælges 4 nye "ledere", hvoraf jeg ville være den ene.

Men nej, sådan skulle det ikke gå. Der blev udvalgt 2 nye "ledere", hvoraf jeg ikke var iblandt. Jeg måtte stadig gå med usikkerheden om hvornår jeg skulle i "ilden".

Efter lidt instruktion kom de 2 nye "ledere" tilbage og deres første opgave var – skiftevis – at pege på en person som de godt ville have i deres gruppe.

Derefter fik vi i gruppen lidt instruktion i at binde knob og fik at vide at vi skulle bygge en tovbane over en kløft. Alle i gruppen måtte inden afgang tage stilling til om de ville forcere denne endnu ikke byggede bro. Endnu kunne man nå at "springe fra". Men alle ønskede at forcere denne bro, og opgaven blev iværksat. Vi havde 1 time til denne opgave.

Der blev arbejdet utroligt godt sammen og inden vi havde set os om, havde vi fået fastgjort 3 tov – 1 til at gå på – 1 til at holde fast i – og 1 til sikkerhedslinen og var dermed klar til passere den nye bro på omkring 10 meter.

Og for at det ikke var løgn havde vi overhalet det anden gruppe. Alle kom godt over og Michael, vores svensker, måtte absolut prøve om vores sikkerhedsforanstaltninger kunne holde – hvilket de gjorde.

Derefter kunne vi påbegynde nedbrydningen, og igen arbejdede alle utroligt godt sammen. Vi var efterhånden godt presset, rent tidsmæssigt, men alle arbejdede godt lige til det sidste og vi nåede det indenfor tidsrammen.

Efter at vi havde ventet en rum tid på den anden gruppe, kunne tilbagemeldingen endelig påbegyndes, hvilket var forholdsvis hurtigt overstået.

Efter tilbagemeldingen skulle de 2 ledere som sidste opgave sørge for at vi kunne få noget at spise. Vi fik udleveret 3 poser flutes, 2 poser kul, 2 culottestege på omkring 3 kg, lidt krydderier og stanniol og velbekomme. Tallerkner og bestik måtte vi tænke os til.

Vi havde på det tidspunkt allerede fået tændt et bål og som der var kommet nogenlunde gang i. Vi smed en pose kul oveni – en skar kødet ud og efter ca. 45 minutter var vi klar til det "store" ædegilde. Og det kunne da spises.

Forinden havde vores "svensker" været en tur ude i Lillebælt, hvilket ingen havde troet, at han turde gøre. Vandet var hundekoldt. Men Michael gjorde det.

Efterhånden var det blevet mørkt og Søren og jeg kunne simpelthen ikke forstå at vi som de eneste endnu ikke havde været i "Ilden" og endnu mere mærkeligt, at vi endnu ikke havde fået vores opgave udstukket.

Jeg besluttede mig derfor at gå til "køjs" og få så meget hvile som overhovedet muligt – man kunne aldrig vide.

Jeg var lige faldet i søvn da Ebbe (instruktøren) råbte Søren og mit navn og at vi skulle komme med op til bilen for at få vores lederopgave udstukket.

Opgaven:

Vi ville i løbet af natten blive vækket, Søren og jeg, hvorefter det var vores opgave at få de andre op, få pakket sammen, og få checket, at alt var pakket og med og at området var rensset for evt. snavs.

Når alle var klar, skulle vi gå ca. 2-3 km ud til et eftersøgningsområde, hvor vi skulle finde en af vores egne personer. Når personen var fundet skulle vi dele gruppen op i 2, hvor den ene gruppe skulle bygge en bære til personen, imedens den anden gruppe skulle bygge en "tovbane" hvor børen skulle fragtes over. Derefter skulle vi hurtigst muligt søge op til badebroen, stadig bærende på børen og sørge for at vi kom med kutteren der ville lægge til kl. 09.00 præcis.

På den anden side af Kolding fjord skulle vi søge op til hallen ca. 3 km, men hvor vi ikke behøvede at bære på børen længere.

Og hvis vi nåede det indenfor tidsrammen, ville der være et bad, morgenmad og kaffe til os alle.

Vi ville blive udstyret med 3 radioer og jeg ville få udleveret min mobiltelefon af sikkerhedsmæssige årsager.

Søren og jeg spurgte som noget af det sidste, hvor gode vi skulle være for at leve op til de andre grupper, der havde været igennem. Hvis vi kunne gøre det under 4 timer var vi virkelig gode.

Py-ha. Det var lidt af en mundfuld, som ville kræve at Søren og jeg havde et godt samarbejde lige fra starten.

Første opgave var at udpege den person som skulle eftersøges. Ebbe havde for os udpeget Pernille, hvilket vi ikke var tilfreds med, da Pernille var rimelig stærk og nok skulle kunne klare opgaven. Vi valgte i stedet for Henriette som havde meget ondt af sig selv og som vi vurderede ville kunne give os nogle problemer undervejs.

Da vi var udpeget som "ledere" var det vores beslutning der talte.

Inden vi gik til "køjs" igen, havde Søren og jeg en lille snak, hvor vi fik planlagt afgang i detaljer.

På hver "negerhytte" udvalgte vi en ansvarlig, der skulle sikre at vi havde det hele med og at området var rensset. Vi fik ligeledes udpeget en kortlæser samt en radiomand.

Desuden fik vi igangsat nogle tanker omkring det videre forløb.

Som det sidste fik vi de sidste personer omkring bålet til også at gå til køjs. Og dermed var der ro i "lejren".

Jeg sov "uroelig" om natten og tænkte meget på min opgave og hvor der ville kunne være faldgruber, som vi skulle tage højde for lige fra starten.

Næste morgen medens det stadig var mørkt, blev vi vækket, og Søren og jeg var lynhurtige i tøjet, fået pakket og var klar til at briefe resten.

Vores planlægning fra aftenen før holdt og fra at Søren og jeg blev vækket til vi var klar til afgang tog det omkring 45 minutter, hvilket vi selv var godt tilfredse med. Alle havde ydet

en god indsats og de personer som vi havde uddelegeret specielle opgaver til havde virkelig taget opgaven til sig.

Lige før afgang fik jeg udleveret min mobiltelefon, og så var det bare derudaf. Undervejs kunne jeg ikke dy mig for at finde ud af hvad klokken var. Jeg ringede først til klokken, men kom ikke igennem, derefter ringede jeg til oplysningen som var venlig og fortælle hvad klokken var.

Klokken var 06.10, hvilket ville sige at vi havde ca. 3 timer til kutteren ville afgå fra badebroen.

Efter ca. 10 minutters gang fik vi radiokontakt med vores eftersøgte "patient", og Pernille som var vores radiomand gjorde et fantastisk arbejde i at snakke med "patienten".

På vej ud til eftersøgningsområdet fik Søren og jeg etableret de 2 grupper som vi senere skulle bruge. Personerne udvalgte vi meget nøje til de 2 forskellige grupper af hensyn til hinandens stærke og svage sider, samt opgavens sværhedsgrader.

Jeg skulle tage mig af bårholdet og Søren af tovbaneholdet, så jeg skulle bruge nogle fysisk stærke personer.

Vi kom ud til eftersøgningsområdet og fik startet eftersøgningen, som efter kort tid gik op i røg for os. Vi havde simpelthen ikke styr på denne. Vi gik rundt i et meget kuperet terræn og indimellem var der også tæt granskov – total kaos.

På et tidspunkt tog jeg en drastisk beslutning og gik i stik modsat retning op på en meget stor høj, og fik straks øje på vores patient, og kunne derefter guide de andre over til os.

Vi fik samling på dem alle og hurtigt blev tovbaneholdet sendt af sted til deres opgave og vi andre gik i gang med at etablere en bære.

Langt om længe lykkedes det og alle var klar til at løfte og "knæk" i den ene side. Humøret faldt til minus et eller andet udefinerbart, men det kunne ikke nytte og på rekordtid var båren samlet igen.

Og denne gang holdt den.

Vi kom ned til tovbaneholdet som også var ved at være færdige og inden vi havde set os om, var båren på vej over på den anden side, over en dyb kløft. Alt gik planmæssigt, og vel over på den anden side kunne bårholdet påbegynde gåturen ned til badebroen med båren.

Båren var tung, men med en del pauser ankom vi trætte til badebroen, og samtidig have tovbaneholdet indhentet os, så vi ankom i samlet flok.

Men hvor mange var klokken efterhånden blevet? Vi vidste at vi havde tabt en del tid m.h.t. den knækkede bære.

Alle blev overrasket da jeg kunne meddele at den endnu kun 08.50 og da vores båd endnu ikke var ankommet kunne alle tage en velfortjent pause. Alle havde ydet en god indsats.

Nu manglede vi kun lige overfarten samt gåturen op til hallen.

Vores bådsmænd forklarede under overfarten at de var begyndt ikke at komme præcis mere eller rettere sagt kl. 09.00, for det lykkedes aldrig at grupperne nåede det, og at vi var en undtagelse.

Efter ankomst til havn blev båren ødelagt og vi kunne starte turen op til hallen – en strækning på ca. 3 km., og hvor det kun gik opad.

Humøret og tempoet var højt på de fleste, og vi ankom trætte til hallen hvor vi startede med at aflevere hele vore "udrustning" og derefter et var der et tiltrængt bad til os.

Gåturen havde vi klaret på ca. det halve af hvad andre grupper havde gjort det på – igen en stor tilfredsstillelse.

Søren og jeg havde "pisket" vores folk til at gøre en indsats – en hård indsats og vi blev på intet tidspunkt "klasket" for dette, eller sagt med andre ord – de opdagede ikke hvordan vi "fandt" deres "skjulte ressourcer" frem.

Tilbage meldingerne som Søren og jeg fik, kunne vi alt i alt være godt tilfredse med, set ud fra det synspunkt at det vi hovedsageligt blev kritiseret for, var vores eftersøgning, men den gav også huk, hvilket ikke kom bag på os.

Søren og jeg havde forinden haft en lille samtale hvor jeg forklarede ham at vi ville komme til at høre for eftersøgningen.

TILBAGEMELDINGSSKEMA

Holdlederens navn Kaj Dit navn Pernille

SYNLIGHED

Udviser initiativ. Er igangsættende og har gennemslagskraft. Når de mål der er sat.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Eksempel

Du er jo flink og rar, men man er
ikke i tvivl om at du er lederen.

ARBEJDE

Gennemtænkt, velovervejet og systematisk opgaveløsning. Energisk. Anvender de ressourcer der er i gruppen.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Eksempel

Har overblik, du ser de ledige
hænder

SOCIALT

Hjælpsom og imødekommende. En god lytter. Skaber positive vibrationer i gruppen.

Har en god evne til at videreformidle informationer.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Eksempel :

Hvis dig er der ingen overmennesker.
Hvilket gør at man tør give sig
100 %.

KREATIVITET

Skabende og idérig i sine forslag til opgaveløsning. Åben for idéer og villig til at tage en risiko

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Eksempel :

Kom Lad os gå i gang.
Jeg lokkede dig jo til at gå med
torsdagaften
(nærmest dit motto)

AFFEKT

Lader sig IKKE påvirke følelsesmæssigt af sine omgivelser. Trækker sig IKKE tilbage og lader andre overtage styringen.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Eksempel :

Jeg mener det er vigtigt at man har
følelserne med, da man så er mere menneskelig
og i det menneskelige skal du have
Jeg har taget for mine tidligere
oplevelser med dig

ET GODT RÅD:

KEEP UP the good work

Du måtte gerne være min leder

Mikael, vores "svensker" som under hele kurset havde været utrolig hård med karaktergivningen, gav Søren og mig de højeste karakterer han nogensinde på kurset havde givet nogen andre, og dette kunne jeg bruge til noget, da hans begrundelse for karaktergivningen var meget velovervejede.

Efter lidt mad, kaffe og lidt teori blev vi kørt tilbage til Fredericia banegård. Det havde været et fantastisk godt kursus, som jeg straks på de efterfølgende morgenmøder stærkt anbefalede mine konsulenter at søge optagelse på – uanset lederstilling eller ej.

KURSUSBEVIS

Det attesteres herved, at

Kaj Heydt Jørgensen

har gennemgået kursus i:

Ledertræning - outdoor

i perioden: 18.04.2002 - 20.04.2002

Formål:

- at få bedre overblik i pressede situationer
- at øge kendskabet til egne begrænsninger og potentialer
- at kende betydningen af at delegerer
- at træne disciplinen ledelse

Indhold:

Indstillingsmodellen: Forudfattede meninger, og evnen til at styre disse.

Kommunikation: Åbenhed / ærlighed. Som indfaldsvinkel er anvendt en teoretisk, psykologisk model - JOHARI vinduet.

Konsekvens: Deltagerne har været tvunget til, via praktiske øvelser udendørs, at løse ledelsesmæssige opgaver, med frygt for at falde igennem.

Tests: Deltagerne har udfyldt, og fået en tilbagemelding på en uddybende personlighedstest - The Big 5.

Tilbagemelding: Deltagerne har på skift optrådt i rollen som leder, og fået tilbagemeldinger fra medkursister og CMK-instruktører på synlighed, arbejdsstil, social stil, kreativitet og affektstil.

Synlig ledelse: Dette begreb er blevet afprøvet i praksis, med efterfølgende teoretisk gennemgang til brug for den enkelte i hverdagen.

Form:

Deltagerne har "et sted i Danmark" arbejdet med uvisheden som et bærende element. Træningen er i vidt omfang foregået udendørs. Normalmønstret m.h.t. mad, drikke, søvn og komfort har været brudt. Under disse omstændigheder er opgaverne blevet løst.

Carsten Mørch Kurser / FIRMA-FUNKTIONÆRERNE

Firma-Funktionæernes Kursusafdeling

POSTBOKS 925 · PÅGHS GÅRD · OVERSTRÆDE 2B · DK-5100 ODENSE C · TLF: 6313 8550

I den forløbne periode gjorde vi klar til Thailandsturen. Vi skulle have klaret den sidste vaccination, og der var meget der skulle gå op i en højere enhed.

Vi fik koordineret indkøbene med Minna og Leo, så vi ikke fik købt dobbelt.

Midt i april havde jeg bilen til service, hvilket var en større omgang. Pris 4500,-. Fra lægen fik vi en regning på 2520,- for vaccinationer. Rejseforsikring kostede 1272,-. Sidst i april fik jeg nye briller, da jeg skulle have nye styrker i glassene. Pris 3850,-

I April fik vi også betalt regningen til Thai Air på i alt 16.446,- for flybilletter.

På et tidspunkt syntes jeg det så lidt sort ud – rent økonomisk, men det lykkedes at få det til at gå op i en højere enhed.

Lige før vi skulle rejse kom der efter at jeg havde rykket, brev fra Color Line. Vi fik næsten alle de penge, som vi havde stillet som krav.

Lørdag den 27. april var vi inviteret hjem til mors fødselsdag. Vi skulle starte i hallen med bowling og havde en forrygende eftermiddag. Senere på eftermiddagen gik vi en tur, men denne var kort, da det var hundekoldt.

Vi valgte at gå hjem og spille kort i stedet for.

Som sædvanlig fik vi en god gang aftensmad og vi havde valgt at blive natten over.

Kaj Heydt
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding

Hirtshals, 19. april 2002

Vedr. Deres brev af 26. marts.

Vi er glade for at høre at I de sidste 15. år har været glade for at rejse med Color Line, at det går galt i år er selvfølgelig ærgerligt, men lad os slå fast at Color Line er uden skyld i denne fejl og at fejlen er lavet af Rauland Feriecenter.

Vi refunderer selvfølgelig differencen mellem de 2 typer hytter som udgør kr. 1200,-.

Med hensyn til hurtigbåds tillægget, er dette en fartplan pris og skal derfor betales. Vi beklager at dette ikke fremgår af vinterkataloget.

Vi beklager endnu engang og håber at De i fremtiden stadig vil benytte Color Line.

Med venlig hilsen

Color Line, Danmark A/S
Morten Pedersen

kr. 1200,- er indsat på konto nr. 7459-101019-9 i Nørresundby Bank.

Color Line, Danmark A/S
Norgeskajen 2, Postboks 30, DK-9850 Hirtshals, Telefon 99 56 20 00, E-mail: Colorline@colorline.dk
Telefax: Booking/Ferierejser 99 56 20 20, Administration 98 94 43 73, Markering 98 94 48 08
SE-nr. 45 10 77 28, A/S reg.nr. 28.896, Jyske Bank reg.nr. 7361, kontonr. 200920-6, Giro 4 11 39 93
Kontorer: Hirtshals, Frederikshavn, Oslo, Larvik, Kristiansand, Moss, Kiel, Sandefjord og Strømsund.

Nu var vi klar til afgang. Thailand ventede forude.

Thai Travel
Halmtorvet 42
Dk-1700 Copenhagen V
Tel: 33 25 89 89 Fax: 33 21 08 97

Den 12 mar. 2002

Att: Mr. Kaj H Jørgensen
Vedr.: Rejseplan + pris

Tak for Deres bestilling. Vi fremsender hermed deres rejseplan samt prisen over turen til Thailand .

DERES REJSEPLAN:

RP/CPHS12454/CPHS12454 DN/SU 12MAR02/0922Z **BOOKING REF X6BJ4V**
CPHS12454/2211DN/11MAR02

1.JOERGENSEN/KAJ HEYDT MR 2.JOERGENSEN/JESPER (CHD)
3.JOERGENSEN/CASPER (CHD) 4.SAENGRIT/ATCHARA MRS
5 SK8308 Q 04MAY 6 KRPCPH HK4 1040 1130 *1A/E*
6 TG 951 Q 04MAY 6 CPHBKK HK4 3 1435 0600+1 *1A/
7 TG 950 Q 03JUN 1 BKKCPH HK4 1 0030 0635 *1A/
8 SK8305 Q 03JUN 1 CPHKRP HK4 1 0920 1010 *1A/E*
9 AP CPH 45-33258989 - THAI TRAVEL - A
10 AP H TEL 96-996045 / 51-569605 - KAJ
11 TK OK11MAR/CPHS12454
12 SSR RQST TG HK4 CPHBKK/38AN,P1/38BN,P2/38CN,P3/39CN,P4/S6
13 SSR RQST TG HK4 BKKCPH/47KN,P1/47JN,P2/47HN,P3/47GN,P4/S7

RP/CPHS12454/CPHS12454 DN/SU 12MAR02/0920Z **BOOKING REF X9T5KR**
CPHS12454/2211DN/12MAR02

1.KJELDGAARD/MINNA POEL MRS 2.KJELDGAARD/LEO HANS MR
3 SK8308 Q 04MAY 6 KRPCPH HK2 1040 1130 *1A/E*
4 TG 951 Q 04MAY 6 CPHBKK HK2 3 1435 0600+1 *1A/
5 TG 950 Q 20MAY 1 BKKCPH HK2 1 0030 0635 *1A/
6 SK8305 Q 20MAY 1 CPHKRP HK2 1 0920 1010 *1A/E*
7 AP CPH 45-33258989 - THAI TRAVEL - A
8 AP H TEL 96-996045 / 51-569605 - KAJ
9 TK OK11MAR/CPHS12454
10 SSR RQST TG HK2 CPHBKK/39AN,P1/39BN,P2/S4
11 SSR RQST TG HK2 BKKCPH/48KN,P1/48JN,P2/S5

DERES PRIS :

PRIS	4500 + 354 TAX	= 4854 X 4 VOKSEN
	3015 + 354 TAX	= 3369 X 2 CHD
TOTALT		= 26154

Det er vigtigt, at De kontrollere om for- og efternavn er stavet rigtigt i følge Deres Pas.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
5	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stockholm
1	Belgien	
1	Finnland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edingburg
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
4	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Lettland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
32	Lande	17 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air og Lufthansa, British Airways Sunair.

Har sammenlagt ca. fløjet 177.200 km.